

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

121.

Atrodies aiz triju izmērījumu robežām, pat visaugstasinīgāko pārņem šausmas, ja viņa sirds nebūs sagatavota nākošajai atskārsmei. Nevar pārlēkt no viena stāvokļa otrā bez ugunīga rūdījuma. Tāpēc nav iespējams pieņemt Smalkās Pasaules skaistumu un svētīvinību, savlaicīgi neizsmalcinot sirdi. Var bezjēdzīgi stāvēt tumšā brīnišķāko mākslas darbu priekšā, bet tumsa taču mūsos pašos! Un izplatījuma Uguni var iedegt tikai ar sirds Ugunīm. Daudzkārt sacīts, ka mūsu sirds pauž varenu Uguni. Tāpēc, ja kāds paliek tumšā, lai vaino pats sevi. Bet ir drausmīgi palikt ceturta izmērījuma tumšā. Arī visi sekojošie izmērījumi bez sirds Uguns apgaismojuma pārvēršas briesmīgās grimāsēs.

122.

Grūti izsmalcinātai sirdij dzīvot zemajos slāņos. Mazliet palīdz augstienes, bet tomēr starp sirdi un tās ugunīgo dzimteni pārāk lielas starpstadiju plaisas. Bet nevajadzētu taču būt šādiem piesārņotiem slāņiem. Cilvēki tos radījuši un viņiem jātiecas tos šķīstīt. Mākslīgais ozons ļoti maz palīdzēs. Prāna ir augstākās Uguns šķīstīta un tikai šāda kādība to darīs radīt spējīgu. Bet arī ielejās, pat uz pilsētu laukumiem pirms lēmumu paziņošanas, mēģiniet ieelpot pēc iespējas dziļāk. Šajā elpas vilcienā varbūt pāri visiem šķēršļiem, iekļūs Svētdevas Prānas daļiņas. Tāpēc nekad nekritīsim izmisumā un pieliksim visur pēdējos pūliņus. Novērojams, ka sirsnīga sirds nopūta izveido neparastu garu, it kā aicinājuma kanālu. Tāpēc neaizmirsīsim, ka visas cilvēka organisma labākās izpausmes ir varenas ne vien ar ķīmiskām izpausmēm, bet to psihiskais spēks caurnirst daudzus slāņus. Ne ar ko nepazemināsim tīras sirds radīto svēto mikrokosmu.

122.a

Tēlnieka pieskāriens nav nekādiem vārdiem aprakstāms. Pats viņš nepasacīs, kāpēc tas izvēlējies tieši tādu triecienu dziļumu. Tāpat arī jūs saskaņojiet jūtziņu ar īstenību. Mācība atļauj ieskatīt par īstenību daudz ko, kas vakar vēl nebija apzināts.

123.

Ne velti saka, ka ugunīgā vēlēšanās tiks piepildīta. Nedomāsim, ka tā ir apslēpta iedomāta varbūtība, pieņemsim to kā īstenību. Ugunīgā domāšana tik ļoti kristalizē attiecīgās sfēras, ka tieši doma būs jau apstiprinājums. Protams, nemērīsim zemes termiņiem, jo izplatījuma Ugunis ir bezlaicīgas.

124.

Kurš no cilvēces relatīvajiem tipiem būs raksturīgs ugunīgajai sirdij? Parastā domāšana atzīs sangviniķi vai, mazākais, holēriķa tipu, bet tas būs viens no aplamiem spriedumiem. Ugunīgā sirds ir sintētiska būtība un tā nav ietilpināma konvencionālos iedalījumos. Var tikai apgalvot, ka hipoholēriķa tips neatbildēs ugunīgumam. Ugunīgā sirds jāiedomājas kā visuietveroša tvertne. Šādas sirds ugunis arī nebūs vienmuļas. Kas gan spēj Budhi ierobežot ar zilo gaismu? Var jautāt – kāda ir šī vibrējošā zilā

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

krāsa? Jebkurā gaumē būs sava zilā krāsa, atkarībā no ārējā un iekšējā ķīmisma. Neaizmirsīsim arī daltonismu, kas plaši attīstīts. Tā vienbūtīgā likumā ugunīgā sirds atradīs visu bagātību, kāda pieder Kosma majestātiskumam.

125.

Dažādi Grīmuāri paredz aicinošus klauvējienus. Patiešām, pat tādās zemēs formulās slēpjas patiesība, ka elementāli labprātāk atbild aicinājuma klauvējiem, bet likums visur vienāds. Jūs zināt, cik ļoti Mēs esam pret katru maģiju, bet pat griešanās pie Gaišās Hierarhijas iegūst lūgšanas aicinājuma nozīmi. Jāatceras, ka arī zemes spēki neatsaucas bez aicinājuma. Tāda pat gluži vēdiska strāva rodas, apzinīgi tiecoties uz Hierarhiju. Nedrīkst domāt, ka pie šāda aicinājuma nebūs izjūtama Uguns, bet dzīvā Uguns taču labākais šķīstīšanas līdzeklis. Bet kad kvēlo sirds Uguns, tad nav vajadzīgs tās aizvietotājs.

126.

Kurš gan var palielīties, ka sasniedzis tiekšanās augstāko pakāpi? Patiesi, nav tāda neprātīgā. Ikviens sirds saprot, kur ugunīgās kāpināšanas svētīgais ceļš. Bieži cilvēciski jāatgādina svētīgā dziņa. Cik brīnīšķa šāda nemitīga degsme! Nav tāda cietuma, kurā nevarētu mirdzēt sirds Uguns! Tāpēc kvēlojiet daļumā!

127.

Gudrā rīcība ir cildena lieta, bet neko nedrīkst ierobežot. Pati Bezrobežība norāda uz Gaismas neizsmeļamību. Var uzskaitīt katras cilvēka šūniņas sastāvu, lai apbrīnotu izplatījuma neizmērojamību. Tā jāpievēršas Avotam, kas nebūtu pašas Bezrobežības. Tāda dzirksts ielikta sirdī. Bez sirds jūtziņas neiztiks ne ārsts, ne celtnieks, ne zinātnieks.

128.

Kurš gan var pasacīt, kur sākas Neizteicamais? Kuram būs drosme noteikt, kur ir tas par ko nepienākas pat runāt? Bet sirds zina un var pasargāt no pulgošanas. Šādā sirds zīmē jāprot ieklausīties. Neatmaidīgi un pacietīgi jāizpazīst sirds zīmes. Jāprot griezties pie Hierarhijas. Jāatzīst, ka cita ceļa nav. Ir sacīts – atdosim garu Tam Kungam, bet nav sacīts – apgrūtināsim To Kungu.

129.

Novērojot ugunīgās zīmes, var nomanīt cilvēku iedalījumu. Vieni mūžīgi tiecas un nespēj dzīvot bez šīm cildenajām kustībām – varot būt pārliecināti, ka viņi pieder Uguns stihijai. Pat maldos viņi nevar palikt pasīvi. Novērojiet viņus un vienmēr atradīsiet liesmainu varenību. Bet zemes nekustīgumā, ūdens svārstīgumā un gaisa radītos spiedienos nemeklējiet radošo Uguni. Mēs nevēlamies sevišķi cildināt ugunīgos cilvēkus, bet, patiesi, Mums jāsaprot, ka viņi virza pasauli. Nav jāaizmirst, ka šiem cilvēkiem nemaz nav viegli starp pārējām kombinācijām. Pamatota ir tieksme par Ugunīgo Eņģeli ar apsvilinātiem spārniem. Kad viņš traucas glābt pasauli, viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

fosfora spārni švīkājas gar zemes klintīm, un apsvilinās un atņem Eņģelim spēku. Tā parādīta zemes un Ugunīgās Pasaules spilgta atšķirība.

Zemes acs, lai gan ļoti izsmalcināta, tomēr parasti neuztver pat smalkās parādības. Bet Smalkā Pasaule savukārt neredz ugunīgos iemītniekus, pie kuriem spēj novest liesmojoša sirds. Tā jāizprot Uguns godināšana. Vajadzīgajiem cilvēku centieniem Uguns Pasaule ir dabiska parādība.

Jau no agrās bērnības viņi it kā nes sevī Augstākās Uguns atspulgu. Šīs dzirkstis viņus piespiež it kā novērsties no saskarsmes ar citiem elementiem, kuri nemīl šīs ugunīgās acis. Bet zemes ceļš nav ejams bez saskarsmes ar Uguni, tāpēc labāk pazīt tās būtību.

130.

U. pazīst pasaules nastas smagumu. Var pieminēt, kā cieta Mūsu Māsa, kura dzīvoja Sienā. Var vērst uzmanību uz to, ka viņas sāpes bija saistītas ar daudziem notikumiem Francijā un Spānijā. Viņai uznāca neizturamas sāpes saules pinuma rajonā. Pēc šīm sāpēm viņa paredzēja notikumu tuvošanos. Pie tam tālie notikumi bieži vien atsaucās spēcīgāk par tuvajiem. Tā iespējams meklēt sevišķu saiti ar iepriekšējām dzīvēm.

131.

Leģenda par Kristapu sakrīt ar leģendu par šīs Pasaules Nastu. Cilvēkiem jāsajūt zināms grūtums pie tām robežām, kur gars atskārst Bežrobežības izpausmes. Pārējās dabas valstis nepazīst šo smeldzi, jo tām trūkst izziņas. Zināms, arī daudziem cilvēkiem apziņa guļ, bet Pasaules Nasta nenovēršama tiem, kas jau padomājuši par tālajām pasaulēm.